

ZAŁĄCZNIK NR 2 – SZCZEGÓŁOWY WYKAZ UWAG DO PROJEKTU

Projekt ustawy o działalności windykacyjnej i zawodzie windykatora (Nr UD435 w wykazie prac legislacyjnych)

Zgłaszający uwagi: Krzysztof Rożko i Wspólnicy Kancelaria Prawna sp. k.

Szczegółowy wykaz uwag:

L.p.	Komentowany artykuł/paragraf	Treść uwagi
	Art. 2 pkt 5)	<p>Proponuje się zastąpienie w art. 2 pkt 5) projektu definicji „<i>przedsiębiorstwo windykacyjne</i>” definicją „przedsiębiorca windykacyjny”.</p> <p>Stosownie do treści art. 55¹ ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny – „przedsiębiorstwo” jest zorganizowanym zespołem składników niematerialnych i materialnych przeznaczonym do prowadzenia działalności gospodarczej. Pojęcie „przedsiębiorstwo” nie jest więc kategorią podmiotową a przedmiotową. Mając na uwadze, iż w projektowanych przepisach ustawy mowa jest o przedsiębiorcy, a nie o przedsiębiorstwie jako zorganizowanym zespole składników niematerialnych i materialnych, proponuje się posłużenie się w przepisach ustawy definicją „przedsiębiorcy windykacyjnego”, które z kolei w sposób jasny odnosi się do podmiotu, prowadzącego działalność windykacyjną. Pozostawienie określenia „przedsiębiorstwo windykacyjne” może wprowadzać w błąd, a nadto nie koresponduje z definicją przedsiębiorstwa przewidzianą w przepisach Kodeksu cywilnego.</p> <p>W związku z powyższą propozycją zmiany definicji, sformułowanie „przedsiębiorstwo windykacyjne”, którym posłużono się w treści projektu, uległoby zastąpieniu przez sformułowanie „przedsiębiorca windykacyjny”. Jednocześnie zmianie uległaby nazwa rejestru z „Rejestru Przedsiębiorstw Windykacyjnych i Windykatorów” na „Rejestr Przedsiębiorców Windykacyjnych i Windykatorów”.</p>
	Art. 2 pkt 7)	Proponuje się zmianę w art. 2 pkt 7) definicji „ <i>sprzeciw</i> ” poprzez nadanie jej następującego znaczenia:

		<p><i>„7) sprzeciw – oświadczenie woli osoby zobowiązanej złożone w formie pisemnej, formie dokumentowej lub w formie elektronicznej skierowane wobec przedsiębiorcy windykacyjnego, zawierające żądanie natychmiastowego zaprzestania przez niego czynności windykacyjnych”</i></p> <p>Zaproponowana zmiana definicji „sprzeciwu” ma na celu doprecyzowanie, że sprzeciw wyrażany przez zobowiązanego musi mieć charakter oświadczenia woli w rozumieniu przepisów Kodeksu cywilnego. Zgodnie z art. 60 Kodeksu cywilnego oświadczenie woli jest rozumiane jako szczególnego rodzaju zachowanie ludzkie, wyrażające wolę wywołania określonych skutków prawnych. Celem, a zarazem skutkiem złożonego oświadczenia woli jest więc powstanie określonego skutku prawnego. Złożenie sprzeciwu, o którym mowa w przepisach projektowanej ustawy ma zaś na celu wywołanie skutku w postaci zaprzestania prowadzenia czynności windykacyjnych.</p> <p>Proponowana zmiana ma więc na celu doprecyzowanie, że sprzeciw zobowiązanego stanowi oświadczenie woli. Dodatkowo proponuje się doprecyzowanie w jakiej formie ma nastąpić złożenie takiego oświadczenia woli. Forma oświadczenia woli co prawda została wskazana w projektowanym art. 28 ust. 1 ustawy, natomiast wskazana tam forma „papierowa”, nie jest przewidziana przepisami Kodeksu cywilnego. Proponuje się zatem zastąpić formę „papierową” na formę „pisemną”, znaną obecnie obowiązującym przepisom prawa, a nadto zastąpić „postać elektroniczną”, „formą elektroniczną” oraz dodać „formę dokumentową”.</p>
	<p>Art. 3 pkt 1</p>	<p>Proponuje się zmianę treści art. 3 pkt 1) projektu poprzez wskazanie, w celu wykluczenia wątpliwości, że przepisów ustawy nie stosuje się do czynności wykonywanych obok komornika sądowego, również przez adwokatów oraz radców prawnych wykonujących czynności w imieniu i na rzecz przedsiębiorcy windykacyjnego.</p> <p>Proponuje się zatem przyjęcie następującego brzmienia omawianego przepisu:</p> <p><i>„Art. 3. Przepisów niniejszej ustawy nie stosuje się do czynności wykonywanych przez:</i></p> <p><i>1) komorników sądowych oraz adwokatów i radców prawnych wykonujących czynności w imieniu i na rzecz przedsiębiorcy windykacyjnego;”</i></p> <p>Powyższa zmiana wydaje się konieczna o tyle, że świadczenie usług prawnych przez profesjonalnych pełnomocników może polegać chociażby na sporządzaniu przedsądowych wezwań do zapłaty oraz kontaktowania się z dłużnikiem mocodawcy w celu podjęcia rozmów mających na celu dobrowolną spłatę zadłużenia. Z racji, że zawody adwokata oraz radcy prawnego stanowią zawody zaufania publicznego, których wykonywanie obwarowane jest spełnieniem szeregu wymogów, nałożenie na osoby wykonujące te zawody dodatkowych obwarowań, w tym obowiązku uzyskania licencji windykatora jest nadmiarowe i nieuzasadnione, zwłaszcza, że takie działania jak kierowanie przedsądowych wezwań do zapłaty w imieniu i na rzecz</p>

		<p>przedsiębiorcy windykacyjnego mieści się w ramach wykonywania czynności zawodowych przez adwokatów i radców prawych.</p> <p>Podkreślić również należy, że wykonywanie zawodu adwokata bądź radcy prawnego wymaga przede wszystkim wpisania na listę adwokatów bądź radców prawnych. Dodatkowo, jeszcze przed rozpoczęciem wykonywania zawodu, każdy adwokat oraz radca prawny zobowiązany jest do złożenia roty ślubowania (<i>odpowiednio art. 5 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze oraz art. 27 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych</i>), na mocy której ślubuje się m.in. przyczynianie się do ochrony i umacniania porządku prawnego Rzeczypospolitej Polskiej, wypełniania sumiennie i zgodnie z przepisami prawa swoich obowiązków oraz zachowywania tajemnicy zawodowej. Ponadto, każdy adwokat oraz radca prawny zobowiązany jest do wykonywania swojego zawodu gorliwie, uczciwie i sumiennie, tj. w sposób zgodny z etyką zawodową, której zasady zostały szczegółowo określone odpowiednio w Kodeksie Etyki Adwokackiej oraz Kodeksie Etyki Radcy Prawnego.</p> <p>Z uwagi na powyższe, wyłączenie obejmujące przedmiotowe zawody, w zakresie w jakim adwokat albo radca prawny wykonuje czynności w imieniu i na rzecz przedsiębiorcy windykacyjnego, jest konieczne.</p>
	<p>Art. 3 pkt 3</p>	<p>Proponuje się zastąpienie w art. 3 pkt 3) projektu spójnika „i” spójnikiem „lub”, i tym samym nadanie komentowanej jednostce redakcyjnej projektu następującego brzmienia:</p> <p><i>„3) osoby fizyczne, osoby prawne, jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej – o ile są wierzycielami pierwotnymi lub nie zajmują się zawodowo działalnością windykacyjną.”.</i></p> <p>Powyższa propozycja ma na celu objęcie wyłączeniem również działań windykacyjnych prowadzonych przez podmiot, który nabył wierzytelność od innego podmiotu w drodze cesji (tj. nie jest wierzycielem pierwotnym), dla którego jednak tego rodzaju aktywność, w tym prowadzenie czynności windykacyjnych w związku z taką wierzytelnością stanowi działalność incydentalną, którą nabywca wierzytelności nie zajmuje się zawodowo (np. nabycie pojedynczej wierzytelności na rynku wtórnym przez osobę fizyczną niebędącą pierwotnym wierzycielem).</p>
	<p>Art. 2 (zmiana), art. 3 (zmiana), art. 4 (zmiana), art. 6 (zmiana), art. 36 ust. 2 (zmiana), art. 54 ust. 1 i 2 (zmiana)</p>	<p>Proponuje się wprowadzenie następujących zmian:</p> <p>1) dodanie w art. 2 projektu definicji następujących terminów, przy dokonaniu odpowiedniej korekty numeracji poszczególnych jednostek redakcyjnych (z uwagi na konieczność zdefiniowania terminów, którymi posłużono się w treści pozostałych zmian proponowanych przez KRW Legal do uwzględnienia w ramach projektu):</p> <p><i>„4) Komisja – Komisja Nadzoru Finansowego;”;</i></p>

		<p>„6) przedsiębiorca windykacyjny – osoba prawna prowadząca działalność windykacyjną, wykonywaną z zastrzeżeniem wyjątków określonych w ustawie, na podstawie zezwolenia, o którym mowa w art. 8 ust. 1.”;</p> <p>„9) ustawa o funduszach inwestycyjnych – ustawę z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (Dz.U. z [...] r. poz. [...]);”;</p> <p>2) dodanie w art. 3 projektu pkt 4 o następującym brzmieniu:</p> <p>„4) towarystwa funduszy inwestycyjnych, o których mowa w ustawie o funduszach inwestycyjnych, w odniesieniu do wierzytelności wchodzących w skład portfeli inwestycyjnych funduszy sekurytyzacyjnych lub funduszy aktywów niepublicznych, o których mowa w tej ustawie.”;</p> <p>3) nadanie art. 4 projektu następującego brzmienia:</p> <p>„Art. 4. 1. Wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie windykacji jest działalnością regulowaną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r. poz. 162 i 2105 oraz z 2022 r. poz. 24, 974 i 1570) i wymaga uzyskania zezwolenia i wpisu do Rejestru.</p> <p>2. Wymóg uzyskania zezwolenia na prowadzenie działalności windykacyjnej, o którym mowa w art. 8 ust. 1, nie ma zastosowania do podmiotów, o których mowa w art. 192 ust. 1 ustawy o funduszach inwestycyjnych, w zakresie działalności prowadzonej przez takie podmioty na podstawie udzielonego przez Komisję zezwolenia na zarządzanie sekurytyzowanymi wierzytelnościami.”.</p> <p>4) nadanie art. 6 projektu następującego brzmienia:</p> <p>„Art. 6. 1. Pojęcia „działalność windykacyjna” oraz „przedsiębiorca windykacyjny”, mogą być używane w obrocie prawnym wyłącznie dla określenia działalności lub reklamy przedsiębiorcy windykacyjnego lub windykatora, działającego na podstawie niniejszej ustawy.</p> <p>2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do działalności towarystw funduszy inwestycyjnych, o których mowa w ustawie o funduszach inwestycyjnych, posiadających zezwolenie Komisji na prowadzenie działalności, o której mowa w art. 45 ust. 1a tej ustawy (zezwolenie na zarządzanie alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi).”;</p>
--	--	--

	<p>5) nadanie w art. 36 ust. 2 projektu następującego brzmienia:</p> <p><i>„2. W zakresie określonym ustawą z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 660, 872, 1488 i 1692) oraz działalności podmiotów, o których mowa w art. 192 ust. 1 ustawy o funduszach inwestycyjnych organem nadzoru jest Komisja.”.</i></p> <p>6) nadanie w art. 54 projektu następującej treści:</p> <p><i>„Art. 54. 1. Kto, w prowadzonej przez siebie działalności, nie będąc do tego uprawnionym, używa pojęć: „przedsiębiorstwo windykacyjne”, „przedsiębiorca windykacyjny”, „firma windykacyjna”, „kancelaria windykacyjna”, „działalność windykacyjna” lub „windykator” lub innej nazwy bądź określenia wprowadzających w błąd co do posiadania zezwolenia na prowadzenie działalności windykacyjnej podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.</i></p> <p><i>2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do działalności podmiotów oraz towarzystw funduszy inwestycyjnych, o których mowa w art. 4 ust. 2 lub art. 6 ust. 2.”.</i></p> <p><u>Wyłączenie dotyczące towarzystw funduszy inwestycyjnych (TFI) – uzasadnienie:</u></p> <p>(1) Stosownie do treści art. 192 ust. 1 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (tj. Dz.U. z 2022 r. poz. 1523, ze zm.) („Ustawa o funduszach inwestycyjnych”) zarządzanie sekurytyzowanymi wierzytelnościami funduszu sekurytyzacyjnego przez podmiot inny niż zarządzające takim funduszem towarzystwo funduszy inwestycyjnych wymaga uzyskania zezwolenia wydanego przez Komisję Nadzoru Finansowego („KNF”, „Komisja”).</p> <p>(2) Wedle regulacji przewidzianej w art. 38 ust. 1 i 3 Ustawy o funduszach inwestycyjnych, towarzystwem funduszy inwestycyjnych może być wyłącznie spółka akcyjna z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, która uzyskała zezwolenie KNF na wykonywanie działalności określonej w art. 45 ust. 1 tej ustawy (tj. zezwolenie na wykonywanie działalności przez towarzystwo) i spełnia m.in. wymogi kapitałowe określone na podstawie przepisów ustawy. Spółka ubiegająca się o uzyskanie zezwolenia na wykonywanie działalności przez towarzystwo może jednocześnie złożyć wniosek o udzielenie zezwolenia na wykonywanie działalności, o której mowa w art. 45 ust. 1a (zezwoenie na zarządzanie alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi).</p>
--	--

	<p>(3) Jako alternatywne fundusze inwestycyjne, kwalifikuje się na podstawie art. 3 ust. 4 pkt 2 Ustawy o funduszach inwestycyjnych specjalistyczne fundusze inwestycyjne otwarte (SFIO) oraz fundusze inwestycyjne zamknięte (FIZ). W przypadku spełnienia warunków określonych w art. 113 ust. 3 ustawy (odnoszących się do treści statutu oraz opisanego w tym przepisie wskazania kategorii podmiotów, które mogą być uczestnikami funduszu), SFIO przy dokonywaniu lokat aktywów mogą stosować zasady i ograniczenia inwestycyjne określone w ustawie dla funduszu inwestycyjnego zamkniętego.</p> <p>(4) Zgodnie z art. 4 ust. 1 i 1c Ustawy o funduszach inwestycyjnych towarzystwo tworzy fundusz inwestycyjny, zarządza nim i reprezentuje fundusz w stosunkach z osobami trzecimi. Zarządzanie specjalistycznym funduszem inwestycyjnym otwartym albo funduszem inwestycyjnym zamkniętym obejmuje <u>co najmniej zarządzanie portfelem inwestycyjnym funduszu i ryzykiem.</u></p> <p>(5) Wedle treści art. 145 ust. 1 Ustawy o funduszach inwestycyjnych, fundusz inwestycyjny zamknięty może nabywać do portfela inwestycyjnego m.in. wierzytelności (pod warunkiem, że są zbywalne), z wyjątkiem wierzytelności wobec osób fizycznych. Natomiast fundusz inwestycyjny zamknięty, o którym mowa w art. 183 ustawy (fundusz sekurytyzacyjny) oraz art. 196 ustawy (fundusz aktywów niepublicznych), może lokować aktywa w zbywalne wierzytelności wobec osób fizycznych.</p> <p>(6) Fundusz inwestycyjny zamknięty (FIZ) może zostać utworzony m.in. jako fundusz sekurytyzacyjny dokonujący emisji certyfikatów inwestycyjnych w celu zgromadzenia środków na nabycie wierzytelności, w tym wierzytelności finansowanych ze środków publicznych w rozumieniu odrębnych przepisów, lub praw do świadczeń z tytułu określonych wierzytelności (art. 183 ust. 1 ustawy).</p> <p>(7) Fundusz inwestycyjny zamknięty (FIZ) lub specjalistyczny fundusz inwestycyjny otwarty (SFIO) stosujący zasady i ograniczenia inwestycyjne funduszu zamkniętego może zostać utworzony jako fundusz aktywów niepublicznych lokujący co najmniej 80% wartości swoich aktywów w aktywa niepubliczne, w tym jak wskazano wyżej w zbywalne wierzytelności wobec osób fizycznych, stosownie do regulacji przewidzianej w art. 196 ust. 1 Ustawy o funduszach inwestycyjnych.</p> <p>(8) W powyższym kontekście należy wskazać, że zarządzanie przez towarzystwo funduszy inwestycyjnych (TFI) funduszem sekurytyzacyjnym lub funduszem aktywów niepublicznych, w zakresie w jakim taki fundusz lokuje w wierzytelności, obejmuje również podejmowanie przez TFI czynności faktycznych i prawnych zmierzających do polubownego spełnienia przez dłużnika świadczenia pieniężnego należnego od tego podmiotu funduszowi inwestycyjnemu, który nabył wierzytelność, tj. podejmowanie przez TFI takich czynności, które wedle treści projektu ustawy o działalności windykacyjnej i zawodzie windykatora określane są jako „działalność windykacyjna”, dla której prowadzenia wedle obecnej treści projektu niezbędne byłoby uzyskanie zezwolenia wydanego w trybie i na zasadach określonych w ramach wspomnianego projektu.</p>
--	--

W aktualnym stanie prawnym TFI są uprawnione do podejmowania ww. czynności windykacyjnych na podstawie zezwolenia, o którym mowa w art. 45 ust. 1a Ustawy o funduszach inwestycyjnych (**zezwole nie na zarządzanie alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi**).

(9) warunki podjęcia przez TFI działalności w charakterze podmiotu zarządzającego alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (ZAFI), w tym wydania zezwolenia, o którym mowa w art. 45 ust. 1a Ustawy o funduszach, wymogi dotyczące m.in. kapitału założycielskiego i funduszy własnych TFI działającego jako ZAFI, a także zmiany zakresu lub cofnięcia ww. zezwolenia (art. 6 – 11 wskazanej dalej dyrektywy), wymogi o charakterze techniczno-organizacyjnym dla prowadzenia działalności ZAFI związanej z zarządzaniem alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (AFI), odnoszące się do powierzania przez ZAFI podmiotom trzecim wykonywania funkcji ZAFI związanych z zarządzaniem AFI (np. w zakresie zarządzania całością albo częścią portfela inwestycyjnego AFI), czy wyznaczania przez państwa członkowskie właściwych organów odpowiedzialnych w danym państwie UE m.in. za udzielanie ww. zezwoleń oraz nadzór ostrożnościowy nad działalnością ZAFI w zakresie zarządzania AFI, określa **dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE z dnia 8 czerwca 2011 r. w sprawie zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi i zmiany dyrektyw 2003/41/WE i 2009/65/WE oraz rozporządzeń (WE) nr 1060/2009 i (UE) nr 1095/2010 („Dyrektywa ZAFI”)**. Stosownie do treści motywu drugiego Dyrektywy ZAFI „(...) *celem niniejszej dyrektywy jest **określenie wspólnych wymogów dotyczących wydawania zezwoleń ZAFI i nadzoru nad nimi** w celu stworzenia spójnego podejścia w zakresie zagrożeń związanych z ZAFI i wpływu tych zagrożeń na inwestorów i rynki w Unii*”.

(10) wobec regulacji przewidzianej w ramach Dyrektywy ZAFI **nie jest dopuszczalne** kreowanie w odniesieniu do towarzystw funduszy inwestycyjnych zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (AFI), w tym funduszami sekurytyzacyjnymi lub funduszami aktywów niepublicznych, w ramach projektowanej treści ustawy działalności windykacyjnej i zawdzie windykatora, dodatkowych wobec treści ww. dyrektywy wymogów dotyczących uzyskania odpowiedniego zezwolenia, które uprawniałoby ZAFI do wykonywania czynności związanych z zarządzaniem ww. funduszami (w tym w aspekcie odnoszącym się do zarządzania portfelami wierzytelności takich funduszy), albo wymogów krajowych, które byłyby sprzeczne z regulacją Dyrektywy ZAFI.

Wyłączenie dotyczące podmiotów, o których mowa w art. 192 ust. 1 ustawy o funduszach inwestycyjnych – uzasadnienie:

(1) Zgodnie z przywołaną uprzednio treścią art. 192 ust. 1 Ustawy o funduszach inwestycyjnych zarządzanie sekurytyzowanymi wierzytelnościami funduszu sekurytyzacyjnego przez podmiot inny niż zarządzające takim funduszem towarzystwo funduszy inwestycyjnych **wymaga uzyskania zezwolenia wydanego przez KNF**. Pozostawienie bez zmian obecnej treści Projektu oznaczałoby, że podmiot o którym mowa w art. 192 ust. 1 ww.

		<p>ustawy, posiadający wspomniane zezwolenie KNF w zakresie dotyczącym zarządzania portfelami wierzytelności funduszy sekurytyzacyjnych, celem utrzymania możliwości kontynuowania tego rodzaju działalności, prowadzonej na podstawie zezwolenia uzyskanego zgodnie z przepisami Ustawy o funduszach inwestycyjnych, musiałby ubiegać się również o uzyskanie kolejnego zezwolenia na prowadzenie działalności windykacyjnej, tym razem wskazanego w art. 8 ust. 1 Projektu. Tego rodzaju wymóg wydaje się zatem nadmiarowy.</p> <p>(2) Zaproponowana zmiana polegająca na wprowadzeniu do projektowanej treści art. 4 ustawy o działalności windykacyjnej i zawodzie windykatora zwolnienia podmiotów, o których mowa w art. 192 ust. 1 Ustawy o funduszach inwestycyjnych z wymogu uzyskania zezwolenia na prowadzenie działalności windykacyjnej, wydawanego w trybie i na warunkach określonych przepisami ustawy o działalności windykacyjnej i zawodzie windykatora, ograniczona została jedynie do tego obszaru działalności ww. podmiotów, który obejmuje usługi w zakresie zarządzania portfelami wierzytelności świadczone na podstawie zezwolenia wydanego przez KNF, zgodnie z regulacją przewidzianą w art. 192 i nast. Ustawy o funduszach inwestycyjnych.</p> <p>(3) Wspomniane wyłączenie nie uchyla natomiast obowiązku spełnienia przez podmiot, o którym mowa w art. 192 ust. 1 ww. ustawy pozostałych wymogów oraz przestrzegania ograniczeń określonych przepisami ustawy o działalności windykacyjnej i zawodzie windykatora, w tym wymogów odnoszących się do formy prawnej, wymogów kapitałowych, wpisu do Rejestru Przedsiębiorstw Windykacyjnych i Windykatorów, obowiązku podejmowania czynności windykacyjnych za pośrednictwem windykatora wpisanego do rejestru, czy zasad prowadzenia windykacji (art. 11 i nast. Projektu).</p>
	<p>Art. 5 ust. 1 pkt 1)</p>	<p>Zwracamy się o rozważenie uzupełnienia projektowanej treści art. 5 ust. 1 pkt 1) w następujący sposób: <i>„1) przez przedsiębiorcę windykacyjnego za pośrednictwem windykatora lub przez windykatora;”</i></p> <p>Proponuje się, aby ze zdania wprowadzającego do wyliczenia należy usunąć słowo „<i>wyłącznie</i>”.</p> <p>Celem powyższej zmiany jest uwzględnienie w ramach projektowanej treści komentowanej jednostki redakcyjnej projektu, że czynności windykacyjne mogą być prowadzone nie tylko bezpośrednio przez windykatora (tj. osobę fizyczną posiadającą licencję windykatora i wpisaną do rejestru), ale także przez przedsiębiorcę windykacyjnego, działające na zlecenie kontrahenta (wierzyciela osoby zobowiązanej) lub we własnym imieniu i na własny rachunek.</p>
	<p>Art. 5 ust. 1 pkt 3)</p>	<p>Proponuje się zmianę treści art. 5 ust. 1 pkt 3) projektu poprzez wykreślenie z jednostki redakcyjnej zwrotu <i>„jakichkolwiek środków i zachowań, które mogłyby mieć charakter agresywny, w tym związanych ze stosowaniem”</i> i nadanie komentowanej jednostce redakcyjnej następującego brzmienia:</p>

		<p>„3) z wyłączeniem stosowania przemocy, grózb lub polegających na celowym wprowadzeniu w błąd osoby zobowiązanej.”</p> <p>Powyższa propozycja ma na celu usunięcie z jednostki redakcyjnej trybu przypuszczającego oraz pojęcia niedookreślonego odnoszącego się do niedozwolonego zachowania bądź stosowanych środków, które mają „charakter agresywny”. Nadto proponuje się zaakcentowanie, że wprowadzenie w błąd może mieć miejsce wyłącznie w sposób celowy.</p>
	<p>Art. 5 ust. 2 pkt 1)</p>	<p>Proponuje się zmianę treści art. 5 ust. 2 pkt 1) projektu poprzez dodanie warunku udokumentowania przesłanek, o których mowa w treści komentowanej jednostki redakcyjnej i w konsekwencji nadanie jej następującego brzmienia:</p> <p>„1) być prowadzone wobec osób:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) niepełnosprawnych intelektualnie w stopniu umiarkowanym albo znacznym, b) niewidomych albo słabowidzących w stopniu znacznym, c) nieposiadających pełnej zdolności do czynności prawnych, d) powyżej 75 roku życia; <p>pod warunkiem udokumentowania przez te osoby co najmniej jednej z tych przesłanek, w tym w szczególności przez okazanie przedsiębiorcy windykacyjnemu odpowiedniego orzeczenia o stopniu niepełnosprawności.”</p> <p>Powyższa propozycja ma na celu doprecyzowanie, że czynności windykacyjne nie mogą być prowadzone wobec osób wskazanych w pkt 1) komentowanej jednostki redakcyjnej, o ile osoby te udokumentują co najmniej jedną z przytoczonych powyżej przesłanek, w tym w szczególności okażą przedsiębiorcy windykacyjnemu odpowiednie orzeczenie o stopniu niepełnosprawności. Odstąpienie od prowadzenia czynności windykacyjnych bądź zaniechanie ich prowadzenia jeszcze przed faktycznym ich rozpoczęciem w odniesieniu do kategorii podmiotów wymienionych w komentowanych przepisach powinno zostać poprzedzone potwierdzeniem przez przedsiębiorcę windykacyjnego, że dana osoba faktycznie należy do kategorii podlegających wyłączeniu spod możliwości przeprowadzania czynności windykacyjnych. W przeciwnym razie przedsiębiorca windykacyjny nie będzie miał wiedzy o posiadaniu przez zobowiązanego cech, które uniemożliwiają podjęcie względem niego czynności windykacyjnych. Tak długo jak zobowiązany nie wykaże, że w stosunku do niego została spełniona co najmniej jedna z przesłanek, o których mowa powyżej, przedsiębiorca windykacyjny winien mieć możliwość prowadzenia czynności windykacyjnych.</p>

		<p>Powyższe jest istotne o tyle, że spełnienie m.in. powyższych kryteriów przez daną osobę zadłużoną skutkowałyby zmaterializowaniem się ustawowego zakazu podejmowania wobec takich osób czynności windykacyjnych, przy jednoczesnym ustaleniu, że nieprzestrzeganie wspomnianego zakazu może wiązać się z zastosowaniem sankcji wskazanych w dalszej części projektu.</p>
	Art. 5 ust. 2 pkt 2)	<p>Proponuje się zmianę treści art. 5 ust. 2 pkt 2) projektu poprzez dodanie warunku „<i>podniesienia wobec przedsiębiorcy windykacyjnego skutecznego zarzutu przedawnienia</i>” i tym samym nadanie komentowanej jednostce reakcyjnej następującego brzmienia:</p> <p>„2) obejmować należności, które uległy przedawnieniu, pod warunkiem, że osoba zobowiązana podniesienie wobec przedsiębiorcy windykacyjnego skutecznego zarzut przedawnienia, w szczególności w kierowanym do przedsiębiorcy windykacyjnego sprzeciwie.”</p> <p>Celem proponowanej zmiany jest uwarunkowanie braku możliwości podejmowania czynności windykacyjnych wobec należności, które uległy przedawnieniu, od skutecznego podniesienia przez osobę zobowiązaną wobec przedsiębiorcy windykacyjnego zarzutu przedawnienia. Brak jest uzasadnienia dla całkowitego wyłączenia spod możliwości polubownego dochodzenia spłaty zadłużenia tych wierzytelności, które uległy przedawnieniu. Wszak przedawnienie wierzytelności nie jest jednoznacznie z jej umorzeniem, a dłużnik może wyrażać wolę dokonania jej spłaty. Ponadto, ustawa wprowadza instytucję sprzeciwu co do prowadzenia czynności windykacyjnych, do którego wniesienia uprawniona jest osoba zobowiązana. Wniesienie sprzeciwu skutkuje zaś niemożliwością dalszego prowadzenia wobec zobowiązanego jakichkolwiek czynności windykacyjnych. O możliwości wniesienia sprzeciwu przedsiębiorca windykacyjny jest obowiązany poinformować zobowiązanego już przy pierwszej czynności windykacyjnej (art. 26 ust. 1 zdanie drugie). Zobowiązany, przy pełnej świadomości przysługującego mu uprawnienia do złożenia sprzeciwu, może z niego skorzystać przy braku konieczności przedstawienia żadnego uzasadnienia. Wobec przysługującego zobowiązanemu uprawnienia do złożenia sprzeciwu w każdej chwili, bez podania uzasadnienia, wyłączenie <i>ipso iure</i> wierzytelności przedawnionych spod możliwości prowadzenia czynności windykacyjnych jest nadmiarowe i w kontekście przysługujących zobowiązanemu uprawnień – w całości bezzasadne.</p>
	Art. 7 ust. 1 pkt 1) i 2)	<p>Proponuje się zmianę treści art. 7 ust. 1 pkt 1) oraz pkt 2) projektu poprzez ich doprecyzowanie i wskazanie, że chodzi o „<i>przedsiębiorcę prowadzącego działalność</i>” w odpowiedniej formie i tym samym nadanie komentowanym jednostkom redakcyjnym następującego brzmienia:</p> <p>„1) w przypadku osoby prawnej mającej siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – przez przedsiębiorcę prowadzącego działalność w formie spółki akcyjnej;”</p>

		<p>2) w przypadku osoby prawnej mającej siedzibę na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym – przez przedsiębiorcę prowadzącego działalność w formie spółki akcyjnej albo spółki działającej na zasadach właściwych dla tej spółki, mającej siedzibę na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, w formie oddziału;”</p> <p>Proponowana zmiana ma na celu doprecyzowanie jednostek redakcyjnych, poprzez wskazanie, że chodzi o przedsiębiorców prowadzących działalność odpowiednio w formie spółki akcyjnej (pkt 1) lub w formie spółki akcyjnej albo spółki działającej na zasadach właściwych dla tej spółki, mającej siedzibę na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA)– strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, w formie oddziału (pkt 2). Doprecyzowanie służy zaakcentowaniu, że działalność windykacyjna, jako rodzaj działalności gospodarczej, może być prowadzona wyłącznie przez przedsiębiorcę w formie organizacyjno – prawnej wskazanej w omawianych przepisach.</p>
	Art. 8 ust. 1	<p>Proponuje się zmianę treści art. 8 ust. 1 projektu poprzez usunięcie z treści komentowanej jednostki redakcyjnej zwrotu „zawiesza” i tym samym nadanie jej następującego brzmienia:</p> <p><i>„1. Zezwolenie na prowadzenie działalności windykacyjnej wydaje, odmawia wydania i cofa – w drodze decyzji minister właściwy do spraw gospodarki.”</i></p> <p>Zaproponowana zmiana wynika z faktu, iż projekt nie zawiera przesłanek zawieszenia zezwolenia na prowadzenie działalności windykacyjnej. Zgodnie z projektem, zawieszenie możliwe jest wyłącznie w odniesieniu do licencji windykatora (art. 17 ust. 2 projektu – „Wojewoda, w przypadku powzięcia wiadomości o wszczęciu przeciwko windykatorowi postępowania karnego o umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe <u>zawiesza prawa wynikające z licencji do czasu wydania prawomocnego orzeczenia w sprawie.”). Brak analogicznej regulacji w odniesieniu do zezwolenia wydawanego przedsiębiorcy windykacyjnemu.</u></p>
	Art. 8 ust. 2	<p>Proponuje się zmianę treści art. 8 ust. 2 projektu poprzez doprecyzowanie treści komentowanej jednostki redakcyjnej i wskazanie, że zezwolenie jest wydawane na wniosek zainteresowanego „przedsiębiorcy” i tym samym nadanie jednostce redakcyjnej następującego brzmienia:</p> <p><i>„2. Zezwolenie na prowadzenie działalności windykacyjnej, wydawane jest na wniosek zainteresowanego przedsiębiorcy.”</i></p>

		Zmiana skorelowana jest z propozycją doprecyzowania w art. 7 ust. 1 pkt 1 i 2, że działalność windykacyjna może być wykonywana przez przedsiębiorcę prowadzącego działalność we wskazanej w projekcie formie organizacyjno – prawnej. Doprecyzowanie służy zaakcentowaniu, że działalność windykacyjna, jako rodzaj działalności gospodarczej, może być prowadzona wyłącznie przez przedsiębiorcę. Proponowana zmiana koresponduje ponadto z art. 8 ust. 4, zgodnie z którym „Wraz z wnioskiem przedsiębiorca składa oświadczenie o następującej treści.”.
	Art. 8 ust. 3 pkt 4)	<p>Proponuje się zmianę treści art. 8 ust. 3 pkt 4) projektu poprzez doprecyzowanie treści komentowanej jednostki redakcyjnej i zastąpienie zwrotu „skazana” na „skazane” i tym samym nadanie jej następującego brzmienia:</p> <p><i>„4) aktualne zaświadczenie, że osoby wchodzące w skład organu zarządzającego oraz organu nadzorczego nie były skazane za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym.”</i></p> <p>Zmiana podyktowana jest koniecznością zastosowania w kontekście omawianego przepisu właściwej formy sformułowania „skazane”.</p>
	Art. 8 ust. 3 pkt 5)	<p>Proponuje się wykreślenie z projektu art. 8 ust. 3 pkt 5) w brzmieniu:</p> <p><i>„5) adres stałego miejsca wykonywania działalności.”</i></p> <p>Proponowana zmiana motywowana jest faktem, iż adres stałego miejsca wykonywania działalności odnosi się wyłącznie do przedsiębiorców prowadzących jednoosobową działalność gospodarczą. Zgodnie bowiem z 5 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. o Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej i Punkcie Informacji dla Przedsiębiorcy „wpisowi do CEIDG podlega m.in. adres do doręczeń oraz - jeżeli przedsiębiorca takie miejsce posiada - adres stałego miejsca wykonywania działalności gospodarczej; (...)”. Kategoria ta została więc zastrzeżona wyłącznie dla przedsiębiorców prowadzących jednoosobową działalność gospodarczą, a ponadto – co istotne w kontekście projektowanego wymogu – jego posiadanie (stałego miejsca wykonywania działalności) nie jest obligatoryjne. Obecnie obowiązujące przepisy prawa nie przewidują zaś takiej kategorii jak „miejsce stałego wykonywania działalności” w odniesieniu do spółki akcyjnej. Zgodnie z art. 318 pkt 1) Kodeksu spółek handlowych, zgłoszenie spółki akcyjnej do sądu rejestrowego powinno zawierać „firmę, siedzibę i adres spółki albo adres doręczeń”. Projektowany art. 8 ust. 3 projektu nie może więc nakładać na przedsiębiorcę działającego w formie spółki akcyjnej wymogu podania we wniosku o wydanie zezwolenia „stałego miejsca wykonywania działalności gospodarczej”, skoro żaden inny przepis prawa nie nakłada na</p>

		<p>spółkę akcyjną (jak również na inny podmiot – przedsiębiorcę prowadzącego jednoosobową działalność gospodarczą) wymogu jego posiadania.</p> <p>Reasumując, z racji że przedsiębiorcą windykacyjnym może być wyłącznie spółka akcyjna wymóg ten nie powinien mieć zastosowania, wobec czego powinien zostać wykreślony z projektu.</p>
	<p>Art. 9 pkt 1 i 2</p>	<p>Proponuje się dokonanie zmian redakcyjnych w treści art. 9 projektu, polegających na:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wykreśleniu pkt 1) i zastąpienie go ustępem 1 w brzmieniu: <i>„Minister właściwy do spraw gospodarki odmawia wydania zezwolenia na prowadzenie działalności windykacyjnej w przypadku:”</i> - wykreślenie numeracji alfabetycznej w ust. 1 (obecnie w pkt 1), gdzie zostały wskazane przesłanki odmowy wydania zezwolenia, począwszy od lit. a) i zastąpienie ich numeracją od pkt 1 do pkt 4; - wykreślenie pkt 2) i zastąpienie go ustępem 2 w brzmieniu: <i>„Minister właściwy do spraw gospodarki cofa wydane zezwolenie w przypadku gdy:”</i>; - wykreślenie numeracji alfabetycznej w ust. 2 (obecnie w pkt 2), gdzie zostały wskazane przesłanki cofnięcia zezwolenia, począwszy od lit. a) i zastąpienie ich numeracją od pkt 1 do pkt 3; - dodanie w ust. 1 pkt 2) (obecnie pkt 1 lit. b) brakującego sformułowania „zawarto”; - zastąpienie w ust. 1 pkt 3) (obecnie pkt 1 lit. c) sformułowania <i>„przedsiębiorstwa windykacyjnego”</i> sformułowaniem „przedsiębiorcy ubiegającego się o wydanie zezwolenia”; - zastąpienie w ust. 1 pkt 4) (obecnie pkt 1 lit. d) sformułowania <i>„przedsiębiorstwa windykacyjnego”</i> sformułowaniem „przedsiębiorcy ubiegającego się o wydanie zezwolenia” oraz zastąpienia sformułowania: <i>„które zostało uprzednio cofnięte albo przedsiębiorstwo to zostało uprzednio wykreślone z Rejestru”</i> na sformułowanie „w odniesieniu do którego, w okresie 5 lat poprzedzających złożenie wniosku, została wydana decyzja o cofnięciu uprzednio wydanego zezwolenia”; - nadanie ust. 2 pkt 2 (obecnie pkt 2 lit. b) następującego brzmienia: „przedsiębiorca windykacyjny nie uiścił nałożonych na niego prawomocnie kar pieniężnych lub uporczywie nie wykonuje żądań sądu, prokuratora lub organu nadzoru, o których mowa w art. 33 ust. 3 pkt 3 i art. 35 ust. 2 ustawy”; - nadanie ust. 2 pkt 3 (obecnie pkt 2 lit. c) następującego brzmienia: „rażąco narusza przepisy ustawy odnoszące się do zasad prowadzenia czynności windykacyjnych, w tym uporczywie narusza zakaz podejmowania czynności windykacyjnych pomimo sprzeciwu osoby zobowiązanej”;

	<p>- dodanie po ust. 2 (obecnie pkt 2) ust. 3 w następującym brzmieniu: „Przedsiębiorca windykacyjny, któremu cofnięto zezwolenie, może wystąpić z wnioskiem o ponowne wydanie zezwolenia na prowadzenie działalności windykacyjnej nie wcześniej niż po upływie 5 lat od dnia wydania decyzji o jego cofnięciu.”.</p> <p>i w konsekwencji przyjęcie następującego brzmienia art. 9 ust. 1, 2 i 3:</p> <p>„Art. 9. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki odmawia wydania zezwolenia na prowadzenie działalności windykacyjnej w przypadku:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) niespełnienia warunków, o których mowa w art. 7 ust. 1, 2) gdy we wniosku o zezwolenie na prowadzenie działalności windykacyjnej zawarto dane niezgodne ze stanem faktycznym, 3) gdy osoby wchodzące w skład organu zarządzającego lub nadzorczego przedsiębiorcy ubiegającego się o wydanie zezwolenia zostały prawomocnie skazane za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, 4) złożenia przez przedsiębiorcę ubiegającego się o wydanie zezwolenia wniosku o zezwolenie na prowadzenie działalności windykacyjnej, w odniesieniu do którego, w okresie 5 lat poprzedzających złożenie wniosku, została wydana decyzja o cofnięciu uprzednio wydanego zezwolenia;” <p>„2. Minister właściwy do spraw gospodarki cofa wydane zezwolenie w przypadku gdy:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) przedsiębiorca windykacyjny przestał spełniać warunki konieczne do uzyskania zezwolenia, 2) przedsiębiorca windykacyjny nie uiścił nałożonych na niego prawomocnie kar pieniężnych lub uporczywie nie wykonuje żądań sądu, prokuratora lub organu nadzoru, o których mowa w art. 33 ust. 3 pkt 3 i art. 35 ust. 2 ustawy, 3) rażąco narusza przepisy ustawy odnoszące się do zasad prowadzenia czynności windykacyjnych, w tym uporczywie narusza zakaz podejmowania czynności windykacyjnych pomimo sprzeciwu osoby zobowiązanej.” <p>3. Przedsiębiorca windykacyjny, któremu cofnięto zezwolenie, może wystąpić z wnioskiem o ponowne wydanie zezwolenia na prowadzenie działalności windykacyjnej nie wcześniej niż po upływie 5 lat od dnia wydania decyzji o jego cofnięciu.”</p> <p><u>Zmiany redakcyjne</u></p>
--	---

	<p>Zmiany redakcyjne mają na celu uporządkowanie tekstu. W ust. 1 pkt 2) (obecnie pkt 1 lit. b) zabrakło sformułowania „zawarto”, dlatego też proponuje się jego dodanie.</p> <p><u>Zastąpienie sformułowania „przedsiębiorstwa windykacyjnego” sformułowaniem „przedsiębiorcy ubiegającego się o wydanie zezwolenia”</u></p> <p>W odniesieniu do przesłanek odmowy wydania zezwolenia proponuje się zastąpienie sformułowania „przedsiębiorstwa windykacyjnego” sformułowaniem „przedsiębiorcy ubiegającego się o wydanie zezwolenia”. W chwili wydania decyzji o odmowie udzielenia zezwolenia, zainteresowanemu przedsiębiorcy nie przysługuje bowiem status przedsiębiorcy windykacyjnego, a jedynie status podmiotu, który ubiega się o wydanie zezwolenia.</p> <p><u>Dodanie okresu karencji</u></p> <p>Proponuje się dodanie okresu karencji, podczas którego były przedsiębiorca windykacyjny, tj. taki, któremu cofnięto zezwolenie na wykonywanie działalności windykacyjnej nie będzie mógł ubiegać się o wydanie nowego zezwolenia. Obecnie proponowany przepis wprowadza kategorię zakaz ubiegania się o ponowne wydanie zezwolenia. Tak daleko idące obostrzenie zdaje się być nadmiarowe, zwłaszcza, że przepisy szczególne regulujące reglamentowaną działalność gospodarczą często posługują się okresem karencji, po upływie którego przedsiębiorca, po spełnieniu warunków do prowadzenia działalności reglamentowanej, może ponownie ubiegać się o wydanie zezwolenia.</p> <p>I tak dla przykładu, zgodnie z treścią art. 18 ust. 11 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi - przedsiębiorca, któremu cofnięto zezwolenie, może wystąpić z wnioskiem o ponowne wydanie zezwolenia nie wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia wydania decyzji o jego cofnięciu. Podobne rozwiązanie zastosowano również w art. 37as ustawy z dnia 6 września 2001 r. Prawo farmaceutyczne, zgodnie z którym, przedsiębiorca, któremu cofnięto zezwolenie z przyczyn, o których mowa w art. 37ap ust. 1, może ponownie wystąpić z wnioskiem o wydanie zezwolenia w takim samym zakresie nie wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia wydania decyzji o cofnięciu zezwolenia. Okres karencji został przewidziany również w przepisach ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. Prawo lotnicze, gdzie w art. 175 ust. 4b wskazano, że przedsiębiorca, któremu cofnięto zezwolenie, o którym mowa w art. 173 ust. 1 pkt 1, z przyczyn określonych w ust. 4 tejże ustawy, może wystąpić z wnioskiem o ponowne udzielenie zezwolenia nie wcześniej niż po upływie 5 lat od dnia, w którym decyzja o cofnięciu zezwolenia stała się wykonalna.</p> <p>Proponowany w komentowanej jednostce redakcyjnej okres 5 lat, daje zatem przedsiębiorcy możliwość wewnętrznego zrestrukturyzowania działalności i podjęcia działań mających na celu odpowiednie dostosowanie prowadzonej działalności do wymogów wynikających z ustawy.</p>
--	---

		<p><u>Doprecyzowanie przesłanki niewykonywania żądań sądu, prokuratora lub organu nadzoru</u></p> <p>Ponadto, proponuje się doprecyzowanie, że cofnięcie zezwolenia następuje dopiero po uporczywym niewykonywaniu przez przedsiębiorcę windykacyjnych obowiązków poprzez wskazanie konkretnych przepisów ustawy, w których obowiązki te zostały na przedsiębiorcę nałożone.</p> <p><u>Doprecyzowanie przesłanki rażącego naruszenia zasad prowadzenia czynności windykacyjnych</u></p> <p>Proponuje się doprecyzowanie, że cofnięcie zezwolenia następuje min., jeżeli przedsiębiorca windykacyjny rażąco narusza zasady prowadzenia czynności windykacyjnych, w tym przez uporczywe naruszanie zakazu podejmowania czynności windykacyjnych, pomimo sprzeciwu osoby zobowiązanej. Incydentalne naruszenia zasad prowadzenia czynności windykacyjnych nie powinny w sposób automatyczny prowadzić do cofnięcia zezwolenia, stąd konieczność podkreślenia, że działania takie, aby stanowić podstawę do cofnięcia zezwolenia winny być uporczywe (powtarzające się).</p>
	Art. 10 ust. 1	<p>Proponuje się zmianę treści art. 10 ust. 1 projektu poprzez doprecyzowanie treści komentowanej jednostki redakcyjnej i zastąpienie zwrotu „jako przedsiębiorstwo windykacyjne” zwrotem „windykacyjną” oraz dodanie zwrotu „a w przypadku przedsiębiorcy windykacyjnego, prowadzącego działalność w formie, o której mowa w art. 7 w ust. 1 pkt 2 w odpowiednim rejestrze spółek państwa siedziby spółki.” i tym samym nadanie jednostce redakcyjnej następującego brzmienia:</p> <p><i>„1. Zmiana w składzie organu zarządzającego lub organu nadzorczego spółki prowadzącej działalność windykacyjną wymaga zawiadomienia ministra właściwego do spraw gospodarki w terminie 7 dni od dnia ujawnienia tych zmian w Krajowym Rejestrze Sądowym, a w przypadku przedsiębiorcy windykacyjnego, prowadzącego działalność w formie, o której mowa w art. 7 w ust. 1 pkt 2 w odpowiednim rejestrze spółek państwa siedziby spółki.”</i></p> <p>Proponowana zmiana ma wyłącznie na celu doprecyzowanie projektowanego przepisu.</p>
	Art. 11 ust. 3 pkt 1 lit. c), d), e) oraz pkt 2 lit. a), b), d)	<p>Proponuje się zmianę treści art. 11 ust. 3 projektu poprzez:</p> <ul style="list-style-type: none"> - doprecyzowanie pkt 1) lit. c), poprzez dodanie zwrotu „o ile przedsiębiorca taki numer posiada” i tym samym nadanie lit. c) następującego brzmienia:

		<p>„c) numer identyfikacji podatkowej (NIP) przedsiębiorcy, o ile przedsiębiorca taki numer posiada;”</p> <p>- doprecyzowanie pkt 1) lit. d), poprzez dodanie zwrotu „a w przypadku spółki, o której mowa w art. 7 w ust. 1 pkt 2 numer z odpowiedniego rejestru spółek państwa siedziby spółki albo numer w Krajowym Rejestrze Sądowym oddziału tej spółki;” i tym samym nadanie lit d) następującego brzmienia:</p> <p>„d) numer wpisu w Krajowym Rejestrze Sądowym spółki lub oddziału spółki, a w przypadku spółki, o której mowa w art. 7 w ust. 1 pkt 2 numer z odpowiedniego rejestru spółek państwa siedziby spółki albo numer w Krajowym Rejestrze Sądowym oddziału tej spółki;”</p> <p>- wykreślenie z pkt 1) lit. e) w brzmieniu:</p> <p>„e) adres stałego miejsca wykonywania działalności;”</p> <p>- dodanie w pkt 1) po lit. g), lit. h), w następującym brzmieniu:</p> <p>„h) data oraz sygnatura decyzji o wydaniu zezwolenia na zarządzanie sekurytyzowanymi wierzytelnościami – w odniesieniu do podmiotów, o których mowa w art. 192 ust. 1 ustawy o funduszach inwestycyjnych;”</p> <p>- doprecyzowanie pkt 2) lit. a), poprzez zastąpienie zwrotu „datę” zwrotem „data” i tym samym nadanie lit. a) następującego brzmienia:</p> <p>„a) numer licencji windykatora i data jej przyznania;”</p> <p>- doprecyzowanie pkt 2) lit. b), poprzez zastąpienie zwrotu „datę” zwrotem „data” oraz zwrotu „nazwę” zwrotem „nazwa” i tym samym nadanie lit. b) następującego brzmienia:</p> <p>„b) data przyznania licencji i nazwa organu przyznającego;”</p> <p>- doprecyzowanie pkt 2) lit. d), poprzez zastąpienie zwrotu „datę” zwrotem „data” i tym samym nadanie lit. d) następującego brzmienia:</p> <p>„d) data i miejsce urodzenia posiadacza licencji;”</p> <p>Proponowana zmiana ma głównie na celu doprecyzowanie projektowanego przepisu. Nadto zamiana zakłada dodanie do nowej kategorii danych wynikających z Rejestru, tj. daty oraz sygnatury decyzji o wydaniu zezwolenia na zarządzanie sekurytyzowanymi wierzytelnościami – w odniesieniu do podmiotów, o których mowa w art. 192 ust. 1 ustawy o funduszach inwestycyjnych. Przedmiotowa zmiana skorelowana jest z proponowanym wyłączeniem podmiotów, o których mowa w art. 192 ust. 1 ustawy o funduszach inwestycyjnych spod obowiązku</p>
--	--	---

		uzyskania odrębnego zezwolenia na prowadzenie działalności windykacyjnej (patrz propozycja zmian do art. 4 projektu).
	Art. 12	<p>Proponuje się dodanie do art. 12 ustępu trzeciego, w następującym brzmieniu:</p> <p><i>„3. W odniesieniu do podmiotów, o których mowa w art. 192 ust. 1 ustawy o funduszach inwestycyjnych, wpis do Rejestru następuje na wniosek, na podstawie udzielonego przez Komisję zezwolenia na zarządzanie sekurytyzowanymi wierzytelnościami. Wniosek o wpis do Rejestru zawiera dane, o których mowa w art. 11 ust. 3 pkt 1.”</i></p> <p>Przedmiotowa zmiana skorelowana jest z proponowanym wyłączeniem podmiotów, o których mowa w art. 192 ust. 1 ustawy o funduszach inwestycyjnych spod obowiązku uzyskania odrębnego zezwolenia na prowadzenie działalności windykacyjnej (patrz propozycja zmian do art. 4 projektu). W takim przypadku podmioty, o których mowa w art. 192 ust. 1 ustawy o funduszach inwestycyjnych podlegałyby wpisowi na wniosek, a podstawę wpisu stanowiłaby decyzja Komisji o wydaniu zezwolenia na zarządzanie sekurytyzowanymi wierzytelnościami.</p>
	Art. 13 ust. 1 pkt 6 oraz ust. 2	<p>Proponuje się zmianę treści art. 13 projektu poprzez:</p> <p>- zmianę treści ust. 1 pkt 6 przez dodanie lit. a) i b) w brzmieniu:</p> <p><i>„6. posiada wykształcenie:</i></p> <p><i>a) średnie i ukończyła prowadzony przez wyspecjalizowany podmiot kurs specjalistyczny obejmujący zagadnienia z podstaw prawa cywilnego, prawa karnego, postępowania cywilnego i postępowania karnego lub posiada minimum 5-letnie doświadczenie zawodowe jako pracownik przedsiębiorcy windykacyjnego lub jako osoba fizyczna pozostająca z przedsiębiorcą windykacyjnym w stosunku zlecenia albo innym stosunku o podobnym charakterze, na stanowisku związanym z podejmowaniem czynności windykacyjnych lub posiada minimum 3-letnie doświadczenie na kierowniczym lub samodzielnym stanowisku pełnionym u przedsiębiorcy windykacyjnego;</i></p> <p><i>b) posiada wykształcenie wyższe;”</i></p> <p>- wykreślenie ust. 2 w brzmieniu:</p> <p><i>„2. W przypadku złożenia wniosku o wydanie licencji windykatora osobie, której została ona uprzednio cofnięta – minister właściwy do spraw gospodarki odmawia przyznania tej osobie licencji windykacyjnej.”</i></p> <p>- zmianę jednostki redakcyjnej ust. 3 na ust. 2 i pozostawienie go w dotychczasowym brzmieniu.</p>

		<p>Celem proponowanej zmiany jest po pierwsze umożliwienie prowadzenia kursów specjalistycznych wskazanych w tym przepisie nie tylko przez szkoły wyższe, ale także przez wyspecjalizowane podmioty zewnętrzne. Ponadto, proponowane zmiany mają na celu umożliwienie uzyskania licencji windykatora również przez osobę legitymującą się odpowiednim doświadczeniem z zakresu wykonywania czynności windykacyjnych bądź posiadającą doświadczenie na kierowniczym stanowisku u przedsiębiorcy windykacyjnego.</p> <p>Dodatkowo proponuje się wykreślenie ust. 2 dot. przesłanki odmowy przyznania zainteresowanej osobie licencji windykacyjnej i przeniesienie przesłanek dot. odmowy wydania licencji windykatora do projektowanego przepisu art. 15.</p>
	<p>Art. 15 ust. 1, 2, 3, 4, 5, 6</p>	<p>Proponuje się zmianę treści art. 15 projektu poprzez:</p> <ul style="list-style-type: none"> - doprecyzowanie ust. 1 i dodanie po zwrocie „odmawia jej wydania” zwrotu „odmawia przedłużenia jej ważności” oraz dodanie po zwrocie „zawiesza i cofa” zwrotu „w drodze decyzji” i tym samym nadanie jednostce redakcyjnej następującego brzmienia: <ul style="list-style-type: none"> „1. Licencję windykatora wydaje, przedłuża jej ważność, odmawia jej wydania, odmawia przedłużenia jej ważności, zawiesza i cofa - w drodze decyzji wojewoda.” - dodanie po ust. 2 nowego ust. 3 w brzmieniu: <ul style="list-style-type: none"> „3. Wojewoda odmawia udzielenia licencji windykatora w przypadku: <ol style="list-style-type: none"> 1) niespełnienia warunków, o których mowa w art. 13 ust. 1, 2) gdy we wniosku o wydanie licencji zawarto dane niezgodne ze stanem faktycznym, 3) złożenia przez osobę ubiegającą się licencję wniosku o jej wydanie, w odniesieniu do której, w okresie 3 lat poprzedzających złożenie wniosku, została wydana decyzja o cofnięciu uprzednio wydanej licencji.” - zamianę jednostki redakcyjnej ust. 3 na ust. 4 i zastąpienie w jego treści zwrotu „na okres 4 lat” zwrotem „na okres 5 lat” i tym samym nadanie ust. 4 następującego brzmienia: <ul style="list-style-type: none"> „4. Licencję windykatora przyznaje się na okres 5 lat.” - zamianę jednostki redakcyjnej ust. 4 na ust. 5 i pozostawienie go w dotychczasowym brzmieniu. - zamianę jednostki redakcyjnej ust. 5 na ust. 6 i dodanie w jego treści po zwrocie „przedłużenia ważności” zwrotu „odmowy przedłużenia ważności, zawieszenia” i tym samym nadanie ust. 6 następującego brzmienia:

„6. W przypadku wydania, przedłużenia ważności, **odmowy przedłużenia ważności, zawieszenia** albo cofnięcia licencji – minister właściwy do spraw gospodarki na wniosek wojewody w dniu uprawomocnienia się decyzji w tej sprawie, z urzędu dokonuje odpowiedniego wpisu do Rejestru.”

- dodanie po ust. 6 nowego ust. 7 w brzmieniu:

„7. Windykator, któremu cofnięto licencję, może wystąpić z wnioskiem o ponowne wydanie licencji windykatora nie wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia wydania decyzji o jej cofnięciu.”

- zamianę jednostki redakcyjnej ust. 6 na ust. 8 i pozostawienie go w dotychczasowym brzmieniu.

Proponowane zmiany mają na celu częściowo doprecyzowanie projektowanego przepisu.

Forma udzielenia licencji windykatora

W odniesieniu do formy udzielenia licencji windykacyjnej, wskazać należy, że komentowany przepis tego nie precyzuje (gdzie przepis projektowanej ustawy odnoszący się do zezwolenia wprost wskazuje, że wydanie zezwolenia następuje w drodze decyzji). Jednocześnie w projektowanym ust. 6 (obecnie ust. 5) projektodawca wskazuje wprost na uprawomocnienie się „decyzji”, co pozwala na stwierdzenie, że udzielenie licencji następuje właśnie w tej formie. Proponuje się zatem doprecyzowanie formy wydania decyzji wprost w art. 15 ust. 1.

Przesłanki odmowy udzielenia licencji

Proponuje się rozważenie wprowadzenia przesłanek odmowy udzielenia licencji analogicznych do tych, które dotyczą odmowy udzielenia zezwolenia. Dodatkowo, tak samo, jak przy zezwoleniu, proponuje się dodanie okresu karencji, liczonego od dnia wydania decyzji o cofnięciu licencji, po upływie którego zainteresowany będzie uprawniony do starania się o ponowne wydanie licencji windykatora. Obecnie proponowany przepis (art. 13 ust. 2) wprowadza kategorię zakaz ubiegania się o ponowne wydanie zezwolenia. Tak daleko idące obostrzenie zdaje się być nadmiarowe, zwłaszcza, że przepisy szczególne regulujące reglamentowaną działalność gospodarczą często posługują się okresem karencji, po upływie którego przedsiębiorca, po spełnieniu warunków do prowadzenia działalności reglamentowanej, może ponownie ubiegać się o wydanie zezwolenia/ licencji.

I tak dla przykładu, zgodnie z treścią art. 18 ust. 11 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi - przedsiębiorca, któremu cofnięto zezwolenie, może wystąpić z wnioskiem o ponowne wydanie zezwolenia nie wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia wydania decyzji o jego cofnięciu. Podobne rozwiązanie zastosowano również w art. 37as ustawy z dnia 6 września 2001 r. Prawo farmaceutyczne, zgodnie z którym, przedsiębiorca, któremu cofnięto zezwolenie z przyczyn, o których mowa w art. 37ap ust. 1, może ponownie wystąpić z wnioskiem o wydanie zezwolenia w takim samym zakresie nie wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia wydania decyzji o cofnięciu zezwolenia. Okres karencji został przewidziany

		<p>również w przepisach ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. Prawo lotnicze, gdzie w art. 175 ust. 4b wskazano, że przedsiębiorca, któremu cofnięto zezwolenie, o którym mowa w art. 173 ust. 1 pkt 1, z przyczyn określonych w ust. 4 tejże ustawy, może wystąpić z wnioskiem o ponowne udzielenie zezwolenia nie wcześniej niż po upływie 5 lat od dnia, w którym decyzja o cofnięciu zezwolenia stała się wykonalna.</p> <p>Proponuje się zatem wprowadzenie 3-letniego okresu karencji.</p>
	Art. 16 ust. 1	<p>Proponuje się rozważenie zmiany treści art. 16 ust. 1 projektu poprzez zastąpienie w treści komentowanej jednostki redakcyjnej zwrotu „na okres kolejnych 4 lat” zwrotem „na okres kolejnych 5 lat” i tym samym nadanie mu następującego brzmienia”</p> <p>„Art. 16. 1. Osoba posiadająca licencję windykatora, której ważność wygasa z uwagi na upływ terminu, na jaki została udzielona, może wystąpić o jej przedłużenie na okres kolejnych 5 lat.”</p>
	Art. 19 pkt 1	<p>Prosimy o rozważenie usunięcia w pkt 1 odniesienia się do wymogu „najwyższej staranności”, mając na uwadze że komentowany przepis ukierunkowany jest na wprowadzenie określonych wymogów ukierunkowanych na ochronę interesów osób zobowiązanych, natomiast wspomniane kryterium „najwyższej staranności” odnosiłoby się również do skutecznego prowadzenia czynności windykacyjnych wobec osoby zobowiązanej. Alternatywnie prosimy o posłużenie się kryterium o charakterze minimalnym poprzez referowanie w treści przepisu do kryterium „należytej staranności”.</p> <p>„Art. 19. Windykator podczas wykonywania czynności windykacyjnych jest obowiązany do:</p> <p>1) kierowania się zasadami współzycia społecznego;”.</p>
	Art. 20 ust. 1, 2, 3 i 4	<p>Proponuje się zmianę treści art. 20 projektu poprzez:</p> <p>- wykreślenie w ust. 1 zwrotu „pracowniczą” i tym samym nadanie jednostce redakcyjnej następującego brzmienia:</p> <p>„1. Podczas wykonywania przez windykatora czynności windykacyjnych postuguje się on legitymacją.”</p> <p>- wykreślenie w ust. 2 zwrotu „pracowniczą” oraz dodanie po zwrocie „w którym jest zatrudniony” zwrotu „lub z którym pozostaje w stosunku zlecenia albo innym stosunku o podobnym charakterze” i tym samym nadanie jednostce redakcyjnej następującego brzmienia:</p> <p>„2. Legitymację windyktorowi wydaje i cofa przedsiębiorca windykacyjny, w którym jest on zatrudniony lub z którym pozostaje w stosunku zlecenia albo innym stosunku o podobnym charakterze.”</p>

		<p>- wykreślenie w ust. 3 zwrotu „pracowniczą” oraz dodanie w ust. 3 pkt 4) po zwrocie „w którym jest zatrudniony” zwrotu „lub z którym pozostaje w stosunku zlecenia albo innym stosunku o podobnym charakterze” i tym samym nadanie jednostce redakcyjnej następującego brzmienia:</p> <p>„3. Legitymacja windykatorka zawiera co najmniej:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) numer licencji windykatorka i datę jej przyznania; 2) imię (imiona) i nazwisko windykatorka; 3) fotografię windykatorka zgodną z wymaganiami określonymi w art. 29 ustawy z dnia 1) 6 sierpnia 2010 r. o dowodach osobistych; 4) określenie przedsiębiorcy windykatorkowego, w którym windykatorka jest zatrudniony, lub z którym pozostaje w stosunku zlecenia albo innym stosunku o podobnym charakterze.” <p>- wykreślenie w ust. 4 zwrotu „pracowniczą” i tym samym nadanie jednostce redakcyjnej następującego brzmienia:</p> <p>„4. Legitymacja windykatorka nie może pod względem zawartości oraz wizualnie być wzorowana na legitymacjach służbowych komorników, innych funkcjonariuszy publicznych oraz służb mundurowych i specjalnych.”</p> <p>Proponowane zmiany mają na celu umożliwienie wykonywania czynności windykatorkowych u przedsiębiorcy windykatorkowego również przez osoby zatrudnione na innej podstawie niż na podstawie stosunku pracy. Brak jest uzasadnienia dla tak kategorycznego zawężania podstaw zatrudniania osób wykonujących czynności windykatorkowe.</p>
	<p>Art. 22</p>	<p>Proponuje się zmianę treści art. 22 projektu poprzez dodanie po zwrocie „windykatorków zatrudnionych na umowę o pracę” zwrotu „lub pozostających w stosunku zlecenia albo innym stosunku o podobnym charakterze z przedsiębiorcą windykatorkowym.” i tym samym nadanie jednostce redakcyjnej następującego brzmienia:</p> <p>„Art. 22. Czynności windykatorkowe mogą być podejmowane wyłącznie przez windykatorków zatrudnionych na umowę o pracę lub pozostających w stosunku zlecenia albo innym stosunku o podobnym charakterze z przedsiębiorcą windykatorkowym.”</p> <p>Proponowana zmiana podyktowana jest tożsamyimi względami jak propozycja zmiany do art. 20 ustawy.</p>
	<p>Art. 23 ust. 3 pkt 3, ust. 4</p>	<p>Proponuje się zmianę treści art. 23 projektu poprzez:</p> <p>- dodanie w ust. 3 pkt 3 po zwrocie „termin przedawnienia mającej być przedmiotem windykatorki należności upłynął” zwrotu „- dla celów zweryfikowania przez przedsiębiorcę windykatorkowego, czy ewentualnie</p>

		<p>podniesiony przez osobę zobowiązaną zarzut przedawnienia jest uzasadniony” i tym samym nadanie jednostce redakcyjnej następującego brzmienia:</p> <p>„3) dokument, z którego wynika, że doszło do przerwania biegu przedawnienia – jeżeli z informacji zawartych we wniosku wynika, że termin przedawnienia mającej być przedmiotem windykacji należności upłynął – dla celów zweryfikowania przez przedsiębiorcę windykacyjnego, czy ewentualnie podniesiony przez osobę zobowiązaną zarzut przedawnienia jest uzasadniony.”</p> <p>- zmianę ust. 4 poprzez wykreślenie zwrotu „lub termin przedawnienia windykowanej należności upłynął, a nie doszło do przerwania jego biegu” i tym samym nadanie jednostce redakcyjnej następującego brzmienia:</p> <p>„4. Jeżeli warunki, określone w ust. 2 i 3, nie zostały spełnione– przedsiębiorca windykacyjny nie wszczyną czynności windykacyjnych, a wszczęte zakańcza.”</p> <p>Proponowana zmiana podyktowana jest tożsamyimi względami jak propozycja zmiany do art. 5 ust. 2 pkt 2) ustawy.</p>
	Art. 24 ust. 1	<p>Prosimy o rozważenie rezygnacji z wymogu doręczenia odpisu noty windykacyjnej przy pierwszej czynności windykacyjnej, mając na uwadze, że windykacja polubowna obejmuje przede wszystkim korzystanie z środków komunikacji elektronicznej z dłużnikiem (tj. kontakt za pośrednictwem telefonu lub poczty elektronicznej).</p>
	Art. 24 ust. 2 pkt 4)	<p>Proponuje się zmianę treści art. 24 ust. 2 projektu poprzez wykreślenie z treści jednostki redakcyjnej pkt 4) w brzmieniu:</p> <p>„4) informację o tym, czy doszło do upływu terminu przedawnienia objętej wnioskiem o windykację należności;”</p>
	Art. 25 pkt 2)	<p>Proponuje się zmianę treści art. 25 pkt 2) projektu poprzez zastąpienie zwrotu „prowadzonym” zwrotem „prowadzonych” i tym samym nadanie jednostce redakcyjnej następującego brzmienia:</p> <p>„2) udzielania informacji osobom zobowiązanym i wierzycielom, a także ich pełnomocnikom, o prowadzonych wobec tych osób albo na ich rzecz postępowaniach windykacyjnych.”</p>
	Art. 28 ust. 1 pkt 1), 2) i 3)	<p>Proponuje się zmianę art. 28 ust. 1 projektu poprzez:</p> <p>- zmianę treści pkt 1) i zastąpienie zwrotu „w postaci” zwrotem „w formie” oraz dodanie „formy dokumentowej” oraz zwrotu „w szczególności” i tym samym nadanie jednostce redakcyjnej następującego brzmienia:</p>

		<p>„1) w formie elektronicznej lub dokumentowej – w szczególności za pomocą środków komunikacji elektronicznej na dedykowany adres dla doręczeń elektronicznych albo”</p> <p>- zmianę treści pkt 2) i zastąpienie zwrotu „w postaci papierowej” zwrotem „w formie pisemnej” oraz wykreślenie spójnika „albo” i tym samym nadanie jednostce redakcyjnej następującego brzmienia:</p> <p>„2) w formie pisemnej - przesyłką pocztową w rozumieniu art. 3 pkt 21 ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2022 r. poz. 896 i 1933).”</p> <p>- wykreślenie pkt 3) w brzmieniu:</p> <p>„3) ustnie – do protokołu windykacyjnego.”</p> <p>Wskazana forma „papierowa”, nie jest przewidziana przepisami Kodeksu cywilnego. Proponuje się zatem zastąpić formę „papierową” na formę „pisemną”, znaną obecnie obowiązującym przepisom prawa. Dodatkowo proponuje się dodanie możliwości zgłaszania sprzeciwu w formie dokumentowej oraz rezygnację z możliwości jego ustnego zgłaszania – z uwagi na możliwe trudności w dowodzeniu takiego zgłoszenia.</p>
	Art. 29 ust. 1 i 2	<p>Proponuje się zmianę art. 29 projektu poprzez:</p> <p>- zmianę treści ust. 1 poprzez zastąpienie zwrotu „w godzinach od 17 do 9” zwrotem „w godzinach od 20 do 8” i tym samym nadanie jednostce redakcyjnej następującego brzmienia:</p> <p>„1. Niedopuszczalny jest kontakt telefoniczny z osobą zobowiązaną w dniach ustawowo wolnych od pracy oraz w pozostałych dniach tygodnia w godzinach od 20 do 8. Dotyczy to także przesyłania wiadomości tekstowych oraz połączeń realizowanych przy użyciu automatycznego urządzenia.”</p> <p>- zmianę treści ust. 2 poprzez zastąpienie zwrotu „w ciągu tygodnia więcej niż 3 połączeń telefonicznych lub przesłania więcej niż 3 wiadomości tekstowych do osoby zobowiązanej” zwrotem „w ciągu tygodnia więcej niż 5 połączeń telefonicznych, które zakończyły się skutecznym nawiązaniem kontaktu z osobą zobowiązaną lub przesłania więcej niż 5 wiadomości tekstowych do osoby zobowiązanej.” i tym samym nadanie jednostce redakcyjnej następującego brzmienia:</p> <p>„2. Niedopuszczalne jest wykonanie przez windykatów jednego przedsiębiorcy windykacyjnego w ciągu tygodnia więcej niż 5 połączeń telefonicznych, które zakończyły się skutecznym nawiązaniem kontaktu z osobą zobowiązaną lub przesłania więcej niż 5 wiadomości tekstowych do osoby zobowiązanej. Dotyczy to także połączeń realizowanych przy użyciu automatycznego urządzenia.”</p>
	Art. 30 ust. 2, 3, 4	<p>Proponuje się zmianę art. 30 projektu poprzez:</p>

		<p>- zmianę ust. 2 i przyjęcie następującego brzmienia komentowanej jednostki redakcyjnej:</p> <p>„2. Czynności windykacyjne połączone z bezpośrednim kontaktem windykatora z osobą zobowiązaną mogą być przeprowadzane w miejscu jej zamieszkania lub zatrudnienia nie więcej niż 2 razy w ciągu tygodnia, z wyłączeniem dni ustawowo wolnych od pracy oraz w pozostałych dniach tygodnia w godzinach od 20 do 8.”</p> <p>- wykreślenie ust. 3 w brzmieniu:</p> <p>„3. W przypadku braku możliwości nawiązania kontaktu z osobą zobowiązaną, niedopuszczalne są wizyty windykatora w miejscu jej zamieszkania w dniach ustawowo wolnych od pracy oraz w pozostałych dniach tygodnia w godzinach od 17 do 9.”</p> <p>- wykreślenie ust. 4 w brzmieniu:</p> <p>„4. Osoba zobowiązana może wyrazić zgodę na wizytę w miejscu jej zamieszkania w innym niż określone w ust. 3 terminie i czasie.”</p>
	<p>Art. 31 pkt 1), 4), 6), 7) i 9)</p>	<p>Proponuje się zmianę treści art. 31 projektu poprzez:</p> <p>- wykreślenie w zdaniu pierwszym art. 31 zwrotu „w szczególności” i tym samym przyjęcie następującego brzmienia komentowanej jednostki redakcyjnej:</p> <p>„Art. 31. W toku czynności windykacyjnych, niedopuszczalne jest:”</p> <p>- wykreślenie w pkt 1) zwrotu „prawa do wypoczynku, prawa do wykonywania czynności zarobkowych oraz innych praw osobistych osoby zobowiązanej” i tym samym przyjęcie następującego brzmienia komentowanej jednostki redakcyjnej:</p> <p>„1) naruszanie godności ludzkiej, prawa do prywatności, prawa do leczenia;”</p> <p>- wykreślenie pkt 4) w brzmieniu:</p> <p>„4) podejmowanie czynności w celu ujawnienia przez osobę zobowiązaną:</p> <p>a) źródeł dochodu oraz posiadanego majątku,</p> <p>b) rachunków bankowych,</p> <p>c) miejsca jej zatrudnienia;”</p> <p>- wykreślenie pkt 6) w brzmieniu:</p>

		<p>„6) wywieranie nacisku na osobę zobowiązaną, aby pozyskała środki na spłatę zadłużenia poprzez sprzedaż nieruchomości, ruchomości albo innego prawa majątkowego lub zaciągnięcie nowego zobowiązania;”</p> <p>- wykreślenie w pkt 7) lit. a) zwrotu „<i>mają agresywny charakter</i>” oraz zwrotu „<i>wywołują poczucie strachu</i>” i tym samym przyjęcie następującego brzmienia komentowanej jednostki redakcyjnej:</p> <p>„<i>a) noszą znamiona groźby lub wprowadzają w błąd,</i>”</p> <p>- wykreślenie w pkt 9) zwrotu „<i>z rodziną, innymi osobami bliskimi</i>” i tym samym przyjęcie następującego brzmienia komentowanej jednostki redakcyjnej:</p> <p>„<i>9) nawiązywanie kontaktów albo próby nawiązania przez windykatora kontaktów z sąsiadami, pracodawcami, pracownikami, współpracownikami lub sąsiadami osoby zobowiązanej;</i>”</p> <p>Proponuje się, aby katalog zabronionych działań w ramach prowadzenia czynności windykacyjnych był katalogiem zamkniętym.</p> <p>Nadto, wydaje się, że naruszenie „prawa do wypoczynku, prawa do wykonywania czynności zarobkowych oraz innych praw osobistych osoby zobowiązanej” jest nadmiarowe i nie powinno stanowić jednego z przejawów niedopuszczalnych działań.</p> <p>W odniesieniu do projektowanego braku możliwości podejmowania czynności w celu ujawnienia przez osobę zobowiązaną m.in. źródeł pochodzenia majątku, wskazać należy, że podstawowe informacje (pytania skierowane do dłużnika) umożliwiające polubowną spłatę zadłużenia/ rozłożenie na raty/ częściowe umorzenie, głównie dotyczą właśnie źródeł takiego majątku. Badanie sytuacji majątkowej zobowiązanego ma więc kluczowe znaczenie w procesie polubownego zakończenia postępowania.</p> <p>Nadto, pojęcie „<i>wywieranie nacisku</i>” na zobowiązanego jest pojęciem niedookreślonych, ogólnym i wysoce subiektywnym. Przyjęcie tak nieostrego zapisu może skutkować tym, że właściwie windykator zostaje całkowicie ograniczony w działaniach dyscyplinujących dłużnika do spłaty zadłużenia.</p>
	<p>Art. 32 ust. 1</p>	<p>Proponuje się zmianę treści art. 32 projektu poprzez:</p> <p>- dodanie w ust. 1 zwrotu „<i>związana z bezpośrednim kontaktem z osobą zobowiązaną, w miejscu jej zamieszkania lub zatrudnienia</i>” i tym samym przyjęcie następującego brzmienia komentowanej jednostki redakcyjnej:</p>

		„1. Każda czynność windykacyjna, związana z bezpośrednim kontaktem z osobą zobowiązaną, w miejscu jej zamieszkania lub zatrudnienia , dokumentowana jest protokołem windykacyjnym sporządzonym przez windykatora.”
	Art. 33 ust. 3 pkt 1), pkt 3) i ust. 4	<p>Proponuje się zmianę treści art. 33 projektu poprzez:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wykreślenie w ust. 3 pkt 1) zwrotu „w postaci papierowej” oraz dodanie zwrotu „formę elektroniczną” i tym samym przyjęcie następującego brzmienia komentowanej jednostki redakcyjnej: „1) zachowywać formę pisemną albo formę elektroniczną, dokumentacji dotyczącej wykonywanej działalności windykacyjnej;” - zastąpienie w ust. 3 pkt 3) zwrotu „wojewodę” zwrotem „wojewody” i tym samym przyjęcie następującego brzmienia komentowanej jednostki redakcyjnej: „3) przedstawiać akta windykacyjne i dokumentację, o której mowa w pkt 2, na żądanie sądu, prokuratora, wojewody oraz organu nadzoru.” - zmianę ust. 4 poprzez dodanie zwrotu „windykatorów” oraz zwrotu „lub pozostających z przedsiębiorcą windykacyjnym w stosunku zlecenia albo innym stosunku o podobnym charakterze” i tym samym przyjęcie następującego brzmienia komentowanej jednostki redakcyjnej: „4. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, rodzaj dokumentacji, o której mowa w ust. 3 pkt 2, sposób i formy jej prowadzenia oraz okres przechowywania, uwzględniając w szczególności wykaz windykatorów zatrudnionych lub pozostających z przedsiębiorcą windykacyjnym w stosunku zlecenia albo innym stosunku o podobnym charakterze.”
	Art. 34	<p>Proponuje się zmianę treści art. 34 projektu poprzez dodanie w zdaniu pierwszym zwrotu „lub pozostające z nim w stosunku zlecenia albo innym stosunku o podobnym charakterze” i tym samym przyjęcie następującego brzmienia komentowanej jednostki redakcyjnej: „Art. 34. Przedsiębiorca windykacyjny oraz osoby zatrudnione lub pozostające z nim w stosunku zlecenia albo innym stosunku o podobnym charakterze są obowiązane.”</p> <p>Ponadto, wskazuje się, że komentowana regulacja powinna pozostawać spójna z sektorowymi przepisami określającymi przedmiot, zakres i środki ochrony informacji objętych tajemnicą zawodową. Informacje dotyczące wiarygodności funduszy sekurytyzacyjnych, jako element ksiąg rachunkowych wspomnianych funduszy, klasyfikowane są jako objęte tajemnicą zawodową, o której mowa w art. 280 ust. 2 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi. Jednocześnie w</p>

		ramach art. 281 i nast. powołanej ustawy określone zostały zasady dotyczące możliwości ujawnienia wspomnianych informacji określonym kategoriom podmiotów. Wobec powyższego, regulacja przewidziana w art. 34 pkt 1 projektu nie powinna kolidować z określonymi przepisami ww. ustawy zasadami dotyczącymi ochrony i udostępniania informacji stanowiących tajemnicę zawodową, w zakresie w jakim dotyczy to wiarygodności należących do portfeli funduszy sekurytyzacyjnych.
	Art. 34 pkt 2 lit. a)	<p>Prosimy o rozważenie wykreślenia ograniczenia przewidzianego w ramach komentowanej jednostki redakcyjnej projektu, z uwagi na bezzasadne ograniczenie przedsiębiorcom windykacyjnym możliwości podejmowania działań mających na celu nawiązanie współpracy z wierzycielem, np. z towarzystwem funduszy inwestycyjnych zarządzającym funduszem sekurytyzacyjnym będącym wierzycielem (z tytułu wiarygodności wchodzących w skład portfela takiego funduszu), w zakresie dotyczącym powierzenia przedsiębiorstwu windykacyjnemu posiadającemu zezwolenie KNF, o którym mowa w art. 192 ust. 1 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi. Alternatywnie, wprowadzenie zastrzeżenia, że przedmiotowe ograniczenia nie ma zastosowania do przypadku ww. powierzenia, albo uzupełnienie komentowanej treści art. 34 pkt 2 lit. a) w następujący sposób:</p> <p><i>„a) wpływania w sposób bezpośredni lub pośredni na wybór przedsiębiorstwa windykacyjnego dokonywany przez wierzycieli, z naruszeniem zasad uczciwego obrotu,”</i></p>
	Art. 39 ust. 2, ust. 3 pkt 3) i pkt 4) lit. b)	<p>Proponuje się zmianę treści art. 39 projektu poprzez:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wykreślenie w ust. 2 zwrotu <i>„oraz gospodarki finansowej przedsiębiorstwa windykacyjnego”</i> i tym samym przyjęcie następującego brzmienia komentowanej jednostki redakcyjnej: <p><i>„2. Kontrola, o której mowa w ust. 1, może dotyczyć zasad prowadzenia działalności windykacyjnej.”</i></p> - zmianę ust. 3 pkt 3) poprzez dodanie w jego treści zwrotu „lub osób pozostających z nim w stosunku zlecenia albo innym stosunku o podobnym charakterze” i tym samym przyjęcie następującego brzmienia komentowanej jednostki redakcyjnej: <p><i>„3) żądania ustnych lub pisemnych wyjaśnień od pracowników przedsiębiorcy windykacyjnego lub osób pozostających z nim w stosunku zlecenia albo innym stosunku o podobnym charakterze, okazania dokumentów oraz udostępnienia danych mających związek z przedmiotem kontroli;</i></p> - zmianę ust. 3 pkt 4) lit. b) poprzez zastąpienie zwrotu <i>„listy windykacji”</i> zwrotem „listy prowadzonych windykacji” oraz wykreślenie zwrotu <i>„zatrudnianych”</i> i tym samym przyjęcie następującego brzmienia komentowanej jednostki redakcyjnej:

		<p>„b) brak akt windykacyjnych, listy prowadzonych windykacji, dokumentacji dotyczącej windykatorów oraz realizowanych czynności windykacyjnych albo prowadzenie ich w sposób niezgodny z zasadami określonymi w ustawie.”</p> <p>Proponowane zmiany mają głównie na celu charakter doprecyzowujący.</p> <p>Ponadto proponuje się wykreślenie tej części przepisu, która umożliwi prowadzenie kontroli gospodarki finansowej przedsiębiorcy windykacyjnego. Kontrola w tym zakresie wydaje się nadmiarowa i nieuzasadniona, a ponadto nie wyżywa w żaden sposób na prawidłowe wykonywanie czynności windykacyjnych (tj. według zasad i obostrzeń przewidzianych w ustawie).</p>
	Art. 41 ust. 3	<p>Proponuje się zmianę treści art. 41 ust. 3 projektu poprzez zastąpienie zwrotu „wymierza osoba upoważniona przez organ nadzoru do przeprowadzenia kontroli” zwrotem „wymierza, w drodze decyzji, organ nadzoru” i tym samym przyjęcie następującego brzmienia komentowanej jednostki redakcyjnej:</p> <p>„3. Karę pieniężną, o której mowa w ust. 1 i 2, wymierza, w drodze decyzji, organ nadzoru.”</p> <p>Wskazać bowiem należy, że to organ nadzoru jest podmiotem przeprowadzającym kontrolę, a jedynie osoby przez organ upoważnione uczestniczą w przeprowadzaniu czynności kontrolnych. To jednak organ winien nakładać kary pieniężne, w sytuacji dostrzeżonych naruszeń.</p>
	Art. 45 ust. 2	<p>Proponuje się zmianę treści art. 45 projektu poprzez wykreślenie ust. 2 w brzmieniu:</p> <p>„2. Decyzje w sprawach, o których mowa w ust. 1, są natychmiast wykonalne.”</p> <p>Brak jest uzasadnienia dla wprowadzenia natychmiastowej wymagalności wydanej decyzji o nałożeniu kary.</p>
	Art. 46 ust. 1 i 2	<p>Proponuje się wykreślenie z projektu art. 46 ust. 1 i 2 w brzmieniu:</p> <p>„Art. 46. 1. W przypadku ujawnienia nieprawidłowości w działalności finansowej przedsiębiorstwa windykacyjnego organ nadzoru zawiadamia Komisję.</p> <p>2. Organ nadzoru może ponadto zażądać podjęcia przez Komisję działań polegających na wyeliminowaniu dostrzeżonych naruszeń oraz przedłożenia informacji z podjętych działań.”</p>
	Art. 48 ust. 2 i 5	<p>Proponuje się zmianę treści art. 48 projektu poprzez:</p> <ul style="list-style-type: none"> - zmianę w treści ust. 2 zwrotu „w terminie 7 dni” zwrotem „w terminie 14 dni” i tym samym przyjęcie następującego brzmienia komentowanej jednostki redakcyjnej:

		<p>„2. Przedsiębiorca windykacyjny, do którego zostało skierowane powiadomienie, może w terminie 14 dni od dnia doręczenia powiadomienia pisemnie zgłosić umotywowane zastrzeżenia do treści powiadomienia.”</p> <p>- zmianę w treści ust. 5 zwrotu „w terminie 3 dni” zwrotem „w terminie 14 dni” i tym samym przyjęcie następującego brzmienia komentowanej jednostki redakcyjnej:</p> <p>„5. W terminie 14 dni od dnia wyznaczonego do usunięcia nieprawidłowości przedsiębiorca windykacyjny, do którego zostało skierowane powiadomienie, informuje pisemnie Komisję o sposobie usunięcia nieprawidłowości.”</p>
	<p>Art. 49 ust. 1, 5 i 6</p>	<p>Proponuje się zmianę art. 49 projektu poprzez:</p> <p>- zmianę treści ust. 1 poprzez przyjęcie następującego brzmienia komentowanej jednostki redakcyjnej:</p> <p>„1. W przypadku gdy przedsiębiorca windykacyjny narusza przepisy ustawy, nie usuwa nieprawidłowości w wyznaczonym terminie lub narusza interesy osób zobowiązanych, Komisja może w drodze decyzji nałożyć na niego karę pieniężną w wysokości od 200000 do 2000000 zł albo w wysokości kwoty stanowiącej równowartość 10% całkowitego rocznego przychodu przedsiębiorcy wykazanego w ostatnim sprawozdaniu finansowym za rok obrotowy.”</p> <p>- zmianę ust. 5 poprzez wprowadzenie odwołania do prawidłowej jednostki redakcyjnej tj. zamiast „ust. 6 pkt 1 lub 3” odwołania do „ust. 4” i tym samym przyjęcie następującego brzmienia komentowanej jednostki redakcyjnej:</p> <p>„5. Przekazanie do publicznej wiadomości informacji określonych w ust. 4 wymaga podjęcia przez Komisję uchwały.”</p> <p>- zmianę ust. 6 poprzez wprowadzenie odwołania do prawidłowej jednostki redakcyjnej tj. zamiast „ust. 5” odwołania do „ust. 4” i tym samym przyjęcie następującego brzmienia komentowanej jednostki redakcyjnej:</p> <p>„6. Komisja może w drodze uchwały opóźnić przekazanie do publicznej wiadomości informacji, o których mowa w ust. 4, lub przekazać te informacje bez wskazywania przedsiębiorcy windykacyjnego, na które została nałożona sankcja w przypadku stwierdzenia, że podanie tych informacji do publicznej wiadomości:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) w przypadku danych osobowych – jest nieproporcjonalne względem wagi stwierdzonego naruszenia; 2) stanowiłoby poważne zagrożenie dla stabilności systemu finansowego lub miałyby negatywny wpływ na będące w toku postępowanie administracyjne, wyjaśniające lub karne; 3) wyrządziłoby niewspółmierną szkodę osobom zobowiązanym.”

		<p>Proponowana zmiana zawęży możliwość nałożenia przez Komisję kary na nadzorowanego przedsiębiorcę windykacyjnego do sytuacji obejmujących naruszenia przepisów projektowanej ustawy. Zdaje się, że taka intencja przyświecała ustawodawcy. Brak jest uzasadnienia to wskazywania w przepisach projektowanej ustawy podstawy do nałożenia kary za naruszenie przepisów innej ustawy – zwłaszcza, że przepisy ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym nie regulują przedmiotu działalności podmiotów nadzorowanych, a wskazują na zasady nadzoru i kontroli działalności takiego podmiotu.</p>
	Art. 51 pkt 1)	<p>Proponuje się zmianę treści art. 51 pkt 1) projektu poprzez:</p> <ul style="list-style-type: none"> - dodanie w treści lit. a) zwrotu „a w zakresie postępowania kontrolnego prowadzonego przez Komisję - przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców;” i tym samym przyjęcie następującego brzmienia komentowanej jednostki redakcyjnej: <ul style="list-style-type: none"> „a) toczących się przed Komisją Nadzoru Finansowego mają odpowiednio zastosowanie przepisy: <ul style="list-style-type: none"> – ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735, 1491 i 2052 oraz 2022 poz. 1301 i 1855), a w zakresie postępowania kontrolnego prowadzonego przez Komisję - przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców; – ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym,” - dodanie po lit. b) nowej lit. c) w następującym brzmieniu: <p>„c) kontrolnych stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców.”</p> <p>Proponowane zmiany mają na celu zagwarantowanie kontrolowanemu przedsiębiorcy windykacyjnemu środków prawnych przysługujących przedsiębiorcy na podstawie przepisów ustawy – Prawo przedsiębiorców, a odnoszących się do uregulowania zasad prowadzenia postępowania kontrolnego.</p>
	Art. 53 ust. 2	<p>Proponuje się zmianę treści art. 53 projektu poprzez wykreślenie ust. 2 w brzmieniu:</p> <p>„2. <i>Tej samej karze podlega ten kto prowadzi czynności windykacyjne wobec należności, które uległy przedawnieniu.</i>”</p>
	Art. 59 pkt 1 lit c)	<p>Proponuje się zmianę treści art. 59 pkt 1 lit. c) projektu poprzez zastąpienie w treści jednostki redakcyjnej zwrotu „<i>upłynęło</i>” zwrotem „<i>upłynęły</i>” i tym samym przyjęcie następującego brzmienia komentowanej jednostki redakcyjnej:</p> <p>„c) <i>pkt 4 otrzymuje brzmienie:</i></p>

		<p>„4) nie upłynęły 3 lata od dnia wymagalności zobowiązania, a w przypadku roszczeń stwierdzonych prawomocnym orzeczeniem sądu lub innego organu powołanego do rozpoznawania spraw danego rodzaju albo orzeczeniem sądu polubownego, jak również roszczeń stwierdzonych ugodą zawartą przed sądem albo sądem polubownym albo ugodą zawartą przed mediatorem i zatwierdzoną przez sąd nie upłynęło 6 lat od dnia stwierdzenia roszczenia.”.</p>
--	--	--